

[Holstein.]

eller mindre Omfang ønsker, eller Særaf-taler af en saadan toldpolitisk Karakter med saadanne Specificeringer, at de gør Mestbegunstigelsesklausulen illusorisk for andre Stater, saa er der intet realpolitisk Indhold i de Konservatives Forslag. Lad os derfor faa klart at vide, om det er det, man vil. Naar Partiet har lagt Hovedtyngdepunktet for hele sin Krisepolitik i den aktive Handelspolitik, er det dog vel ikke for meget forlangt, at vi faar klar Besked om, hvad det er Partiet vil paa det handelstraktatlige Omraade.

Sagen er nemlig den, at hvis man ikke vil gaa til Præferencetraktater og ikke vil gaa til Særtraktater paa Mestbegunstigelsesprincipets Grund, saaledes at Mestbegunstigelsesklausulen faar en afsvækket eller intetsigende Betydning, saa er der, hvis man alligevel vil føre aktiv Handelspolitik, ingen anden Vej at gaa end den at handle i Kraft af den gældende Valutaordning og det handelspolitiske Vaaben, som denne Ordning er og kan blive i Regeringens Hænder. Jeg tror, det er den højtærede Udenrigsminister, der har sagt, at man her havde et smidigt Vaaben, at Ordningen gav Grundlag for en smidig Handelspolitik — og vi har jo mange Gange hørt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller til Afveksling fra Slagordet *aktiv* Handelspolitik sige: *smidig* Handelspolitik. Altsaa, hvis man ikke vil have Præferencetraktater og ikke vil have toldpolitiske Specificationsaftaler, men man alligevel vil have et smidigt og aktivt Vaaben eller en af Delene, er der efter min Mening intet andet at gøre end at lade Valutaordningen være et fremherskende Instrument i de handelspolitiske Aftaler.

Den højtærede Udenrigsminister udtalte, da vi havde Toldvaabenhvilekonventionen til Ratifikation her i Tinget, at Hovedformaalene fra dansk Side maatte være to, nemlig at sikre, at Kontingentering og Toldspecifikation ikke blev anvendt paa en saadan Maade, at nogen Stat blev forfordelt eller led Skade, naar den havde Mestbegunstigelsesret, og hertil vil jeg gerne sige, at jeg ser ikke rettere end, at man meget vel kan hævde, at Kontingentering ikke strider imod Mestbegunstigelsesprincippet og Mestbegunstigelsesretten, for saa vidt Kontingenteringen er ligelig for alle de Stater, som har Mestbegunstigelsesret. Derfor vil jeg hævde, at naar England kontingenterer Baconimporten, som det hidtil har gjort, nemlig saaledes at Kvotaen for de respektive Stater med Mestbegunstigelsesret i England sættes i For-

hold til det Kvantum, disse Stater hidtil har indført eller paa et givet Tidspunkt har indført, men ens og ligeligt for alle, saa kan det hævdes, at en saadan Kontingentering ikke er i Strid med Mestbegunstigelsesretten, idet den ikke forfordeler nogen af de paagældende, ikke gør nogen af dem Uret eller Skade, saa at de kan rejse Mestbegunstigelsesklausulen derimod.

Jeg vil ogsaa hævde, at *industriel* Toldspecifikation af en saadan Karakter, at Mestbegunstigelsesklausulen bliver afsvækket, ikke er i Strid med Mestbegunstigelsesretten, men jeg vil samtidig hævde, at det er overordentlig svært at foretage en saadan Specifikation uden at komme i Strid med Mestbegunstigelsesklausulen, naar det gælder Eksport af *Landbrugsvarer*. Man kan gøre det for Industrivarer, men det er uhyre vanskeligt at gøre det for Landbrugsvarer. Det gøres i et vist Omfang for Landbrugsvarers Vedkommende af Stater, som har gjort sig til Speciale at foretage Toldspecifikationer. Vi ser jo, at Tyskland specificerer Kvæg, specificerer Heste, deler Heste mellem kaltblut og vollblut — det er de svære og de lette Heste — og giver dem forskellig toldpolitisk Behandling. Vi ser Tyskland specificere Oste, det er jo en Specifikation, som ogsaa berører dansk Oste-Eksport til Tyskland — det kan altsaa gøres i et vist Omfang. Naar man kan specificere Heste og Hesteracer, vil jeg mene, at det heller ikke er udelukket, at man kunde gøre det samme med Kvægracer, saa jeg ser egentlig ikke, hvorfor man ikke kunde give Kvæg af rød dansk Mælkerace en Særbehandling, lige saa vel som man kan give belgiske Heste en Særbehandling. Men jeg vil bestride, at det er muligt at give Smør af dansk rød Mælkerace en Særbehandling. Det kan ikke gøres for Smørs Vedkommende, ikke for Bacons Vedkommende, man kan heller ikke gøre det for Ægs Vedkommende — der er Specifikationer udelukket.

Skal der opnaas Fordele for dansk Eksport ud over, hvad der kan naas paa gældende Mestbegunstigelsestraktaters Grund og med den Fortolkning, som fremmede Stater giver disse Mestbegunstigelsestraktater, saa er der kun een Vej at gaa, og det er Præferencens Vej. Her vil jeg mene, at det, der sker i Kraft af den gældende Valuta-Ordning i større eller mindre Omfang, i Virkeligheden er, at man giver de paagældende en handelspolitisk Forret, Præference, man gør det ikke de jure, men man gør det de facto, ikke aabenlyst og offentligt — man gør det okkult og diskret,